

قسمت ششم

مهند رضاور محمدی علدارلو

کارشناس مجمع تحقیقات کاپریوی و تولیدیزد

شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی

مدیریت بیماری‌های سویا

بیماری‌های برگی

در سطح برگ نمایند. وجود باد و باران سبب افتادن این لکه‌های بزرگ شده و ظاهر ناموزونی به برگ می‌دهد (شکل ۱). علایم معمولاً چند روز بعد از بارندگی همراه با باد و یا طوفان تگرگ ایجاد می‌شود.

شکل ۱. اعلام بیماری سوختگی باکتریایی

اگر دوره‌های متناوب آب و هوای مرطوب و خشک وجود داشته باشد، گیاهان ممکن است دارای نوارهایی از برگ‌های دارای علایم سوختگی باکتریایی که در دوره مرطوب توسعه یافته‌اند و برگ‌های بدون علایم بیماری که در دوره خشک توسعه یافته‌اند، باشد. غلاف‌ها نیز ممکن است آلوده شوند. زخم‌های اولیه روی غلاف‌ها کوچک و آب‌گز هستند. این زخم‌ها ممکن است بزرگ شده و به هم پیوسته و بیشتر سطح غلاف را پوشانند و همچنین ممکن است غلاف‌ها به قهوه‌ای تیره تغییر رنگ دهند. بذور آلوده ممکن است چروکیده شده و تغییر رنگ دهند و یا اصلاً علایمی نشان ندهند. شرایط آب و هوایی خنک و مرطوب برای توسعه بیماری سوختگی باکتریایی مناسب است. بروز بیماری در اوایل تا اواسط فصل معمولاً ۵-۷ روز بعد از بارندگی‌های همراه با باد رخ می‌دهد. هوای گرم و خشک جلو توسعه بیماری را می‌گیرد.

منبع:

Sweets, L.E., Wrather, A., Wright, S. 2008. Integrated Pest management: Soybean Diseases. Plant Protection programs, College of Agriculture and natural resources. University of Missouri.

سوختگی باکتریایی (Bacterial blight)

سوختگی باکتریایی از بیماری‌های رایج سویا بوده و بوسیله *Pseudomonas savastanoi* pv. *glycinea* ایجاد می‌شود و در شرایط آب و هوایی خنک و مرطوب شایع است. عامل باکتریایی ممکن است توسط بذر منتقل شود و یا در بقایای گیاهی زنده بماند. باکتری‌های روی بذر ممکن است سبب آلودگی کوتیلدون‌ها شوند و سپس از روی کوتیلدون‌ها یا بقایای گیاهی آلوده به کمک باران منتشر شوند. انتشار بیشتر باکتری در اثر باران‌های شدید، بارش تگرگ و خیس بودن بوته‌ها در طول فصل رشد رخ می‌دهد. زخم‌های قهوه‌ای تیره تا سیاه در حاشیه کوتیلدون‌ها توسعه می‌یابد.

با بزرگ شدن این زخم‌ها، تمام کوتیلدون متلاشی شده و به رنگ قهوه‌ای تیره درمی‌آید. گیاهچه‌ها ممکن است کوتاه مانده و در صورت آلودگی نقطه رویش، دچار مرگ شوند. سوختگی باکتریایی زخم‌هایی نیز روی برگ‌ها ایجاد می‌کند که در ابتدا به صورت زخم‌های زرد رنگ کوچک و زاویه‌دار می‌باشد. زخم‌ها معمولاً ظاهری مات یا آب‌گز داشته که با گرفتن برگ‌ها به سمت نور بهتر قابل مشاهده است. رنگ زخم‌ها به تدریج از زرد به قهوه‌ای رoshen و سرانجام به قهوه‌ای تیره تغییر می‌یابد. زخم‌های قدیمی‌تر دارای مرکز تیره رنگ بوده که با حاشیه آب‌گز و هاله زرد رنگ احاطه شده است. در شرایط خنک و بارانی زخم‌های کوچک و زاویه‌دار ممکن است بزرگ شده و به هم پیوسته و تولید لکه‌های مرده بزرگ و نامنظم